

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Christus infans multipliciter Satanæ spolia detraxit, n. 5

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

7. cap. 1. in Matth. ut hoc nomine id quod futurum erat significaretur: Puer, inquit ipse, vocatus est, velociter spolia detrahe, quod illo nato strepitio, & spoliis facta est diuisio. Athanasius libr. 1. de incarna. Verbi, ex hoc Isaie loco probat Christum puerum statim natum diripiisse spolia. & Augustin. serm. 32. de temp. Tunc puer, inquit, priusquam sciret vocare patrem, vel matrem, id est Christus antequam per humanam carnem verba profert, accepit virtutem Damasci, & spolia Samaritæ: Spolia enim, inquit Eusebius loco citato appellat his verbis eos omnes, qui abducti ab errore demonum adhaesere Christo. & ex Ambrosio in Plal. 118 serm. 21. Velociter, inquit, spolia detrahe, quia Rex Assyriorum, id est diabolus eorum quos vanos effecerat sua perfidia, spolia amisit qua tenebat.

CHRISTUS INFANS MULTIPLICITER SATANÆ SPOLIA DETRAHIT.

Christus ab infantia sua Conceptionis salutem nostram operari coepit.
Suares. Cajetanus.
 Sed quærat quispiam quænam Satanæ spolia Christus in sua in sancta diripiuit? sanè plurima. In primis Christus Redemptor noster non tantum in sua passione, ac morte, in qua suum meritum consummavit, sed & in tota sua vita sine intermissione per varios actus meruit, Christi autem merito demonis vires sunt attritæ, & ad nihilum redactæ: de Christi autem merito egregiè tractat Suares tom. 1. in 3. p. disput. 39. sect. 2. & 3. & Cajetanus 3. p. q. 34. art. 3. & q. 19. Imò in ipso etiam instanti suæ sacratissimæ Incarnationis, & Conceptionis mereri incæpit, quemadmodum docent Theologi cum D. Toma 3. p. q. 34. art. 3. quod satis indicauit Apostolus ad Hebr. 10. cum enim Apostolus ex Anselmo & D. Thomam in illum locum ageret de primo actu, quo Christus carnem assumpsit, vult ex psal. 39. cuius verba citat, Christum in eo instanti cognouisse voluntatem Patris, nec non legalium sacrificiorum ad peccata expianda insufficientiam, seque voluntariè pro hominibus obtulisse, ac per illam voluntatem sanctificationem nostram meruisse; verba Apostoli hæc sunt: Ideo ingrediens mundum dicit, Hostiam & oblationem noluisi, corpus autem aptaui tibi, Holocaustumata pro peccato non tibi placuerunt, Tunc dixit, Ecce venio. & mox: In qua voluntate sanctificati sumus per oblationem cor-

poris Christi semel, quælibet enim Christi actio ratione dignitatis personæ valoris erat infiniti, ut propterea paulò post incarnationem Deipara in suo Cantico Christi victoriam de dæmone partam canens, meritò dixerit: Fecit potentiam in brachio suo, dispersit superbos mente cordis sui, Deposuit potentes de sede, &c. Quod eleganter Bernar. serm. 2. de Pentec. explicat: Christus, inquit, substantialiter Virginis utero illapsus, de Spiritu sancto conceptus est, ut conceptionem nostram mundaret, quam spiritus malus si non fecerat, tamen infecerat, ut non esset etiam in utero vita ipsius otiosa, dum nouem mensibus purgat vulnus antiquum scrutans, ut dicitur, usque ad vitam putredinem virulentiam, ut sanitas sempiterna succederet. Et tunc iam operabatur salutem nostram in medio terra, in utero videlicet Virginis Maria, qui mirabili proprietate terra medium appellatur. sic Bernardus.

6. Nec solum Christus infantulus in utero matris, & postea recens natus nostram sanctificationem merebatur: verum etiam adhuc puer hominum animas de Satanæ potestate ereptas ad suum regnum multipliciter traducebat, ac proinde ejusdem Satanæ spolia detraxisse, atque prædatus esse, jure optimo dicitur loc. cit. Ita s. quod in præsentia nonnullis exemplis ostendemus. Primum enim vix in utero Matris conceptus, ab ea ex Nazareth in Montana in domum Zachariæ delatus, Ioannem Præcursores suum, ejecto dæmone sanctificat: deinde vix natus ex ultimis Orientis finibus Magos ad se adorandum deiecit, stellæ evocauit; tum Innocentes pueros ab Herode per summam crudelitatem uicidatos, in suorum Martyrum numerum ascivit: sui item cognitionem pastoribus in ipsa nocte Natiuitatis per Angelum impertijt: deinde Herodianam sæuitiam fugiens Aegyptum ingressus, tum dæmonum idola prostravit, tum etiam solitudinem Aegypti sacra benedictione est profecutus: ita ut postea in ea innumerabiles Monachi, & Anachoræ mira sanctitate floruerint: Simulacrorum quoque seu potius dæmonum oraculis silentium, quod nonnullis eorum, apparente Saluatoris in hunc mundum aduentu, imponi cœptum erat: multo magis Christo justitiæ sole illucescente est imperatum: deniq; alia hujuscemodi plurima, quamuis non sint litteris mandata, infantulus fecisse existimamus.

Christus adhuc infans ad suum regnum homines traducebat.

Luc. 1.

Luc. 2.

Matth. 2.

Joan. ult.

stimandose est, joxta illud Joan. ult. sunt assem multa alia, qua fecit Jesus, qua si scribantur per singula, nec ipsum arbitror mundum capere posse eos qui scribendi sunt libros. Sed age hæc quæ Christum in sua infantia effecisse breuiter perstrinximus, uberius expendamus, & Patres qui locum hunc Isa. 8. quem tractamus de ijs omnibus, quæ summam commemorauimus à Christo infante peragendis singillatim ostendunt.

Christus
Iuannem
Baptistam
sanctificat
Luc. 1.

Isa. 8.

Irenæus
Magos ad
suis cogni-
tionem ad-
ducat.
Tertullian

Iustinus
Ambros.

Chryso.

Augustin.

Matth. 2.
Innocentius
sibi acquirit.
Cyprian.
Augustin.

In primis Christus Dominus statim ac carnem ex Virgine in eius utero suscepit. Matrem cum festinatione ad Montana impulit, ut ex Joan. Baptista adhuc in matris utero degente, dæmonem serpentem eieceret: ut enim facta est vox salutationis Mariæ in auribus Elisabeth, illico Joan. Baptista ab omni originalis labe expiatus, ac Spiritu sancto repletus, exultauit in gaudio in utero matris, Christum quæ agnouit, & adorauit, de hac enim Ioannis sanctificatione, inter alia locum hunc Isaie intelligendum significat Irenæus, ut mox dicemus; Deinde Christus adhuc infans Magos ex Oriente ad sui adorationem stella duce pertraxit: & quidem inter alia locum hunc Isaie Magorum explicat Tertullianus lib. aduersus iudæos cap. 9. & lib. 3. contra Marcionem cap. 8. Regem quæ Assyriorum dicit fuisse Herodem: eadem quæ Tertullianus, habet Iustinus dial. contra Triphonem; Ambrosius similiter lib. de interpellatione David, Christum antequam ministerio carnis vocaret patrem, aut matrem, gentes euocasse docet, & lib. 3. in Lucam: Magos, ait, huius pueri incubabula de exurijs idolorum manubias obtulisse Domino triumphales. Chryostomus homil. 2. in cap. 2. Matth. eodem modo de Magis Isaia interpretatur, vult quæ Magos sapientes dici virtutem Damasci, & Regem Assyriorum esse diabolum; Assyrios viro infidies significare, & Augustinus sermone 32. de temp. Debellaturus, inquit, Christus uniuersum orbem hac prima spolia (id est Magos) que spolia dicuntur Samaritæ; & aurum ab eis quod est virtus Damasci abstulit in hac terra, & nondum loquens per linguam loquutus est per stellam. Præter Magos Christus recens natus, innocentes etiam pueros, quos Herodis trucidauit tænitia, ad suum regnum singulari beneficio adlegit: quos flores martyrum Ecclesia cum Cypriano, & Augustinus sermone 10. de Sactis, merito appellat; Quibus profanus hostis (ut verbis utat Augu-

stin.) nunquam tantum prodesse potuisset obsequio, quantum profuit odio. Nam ex eodem Augustino libr. 3. de symb. ad catech. cap. 4. Christus, qui in praesepio jacet, thronum Herodæ terret, & agit per eum nescientem eam, ac suis, & à captiuitate diaboli animas liberat, suscepit filios inimicorum in numerum adoptatorum, sic Augustinus. Nequæ exigua fuit hæc prædæ: hos etenim Innocentes quatuordecim millia fuisse testatur Menologium Græcorum & Canon Missæ Æthiopum apud B. Bithon. sancti. Patr. tom. 6. & Irenæus libr. 4. aduersus hæreses cap. 18. verba hæc Isaie explicans non solum ad innocentes per martyrium acquisitos, verum etiam ad alia in Christi infantia peracta refert: cum enim ageret de S. Simeone sene, qui in ulnas suas Christum accepit, & de eo mira locutus est; hæc verba subiicit de Christo: iam enim expellabat homines auferens ignauitiam ipsorum, suam autem agnitioem etiam donans, & dispersionem faciens sterilitatibus eorum, qui cognoscebant eum, quem admodum & Isai. 6. Isaias, vocat, ut quæ nomen eius velociter spolia, celeriter dissiparet. Hæc sunt autem opera Christi, ipse ignis erit, Christus, quem portans Simeon benedixit Altissimum, quem pastores cum vidissent, glorificabant Deum, quem Ioannes etiam habuit in ventre matris sua esse, & ille in vulua Maria, Dominum cognoscent exultans salutabat. Quem Magi videntes, & adorantes, & offerentes munera qua prædiximus, & subternentes semet ipsos a terro Regi, per alteram auerunt viam, non iam per Assyriorum reuerentes viam, priusquam enim cognosceret puer vocare patrem, aut matrem, accipiet virtutem Damasci, & spolia Samaria contra Regem Assyriorum, ac culie quidem, sed potenter omnia, quoniam occulta manu expugnabat Dominus Amalech, propter hoc & pueros eripiebat, qui erant in domo David, bene sortiti illo tempore nasci, ut eos præniteret in suum Regnum, imple infans cum esset, infantes hominum martyres paruos, huc utique Irenæus.

8 Adhæc Christus infantulus ascendens super nubem leuem, id est in ulnis matris, & egypti quæ per illam nubem leuem, ut cap. 3. dixi, in idola vertitelligitur, ingressus est Egyptum, & commorata sunt simulacra Ægypti: à facie eius, & cor Ægypti contabuit in medio eius, ita ex Isai. cap. 19. 19. Quod licet Hieronymus libr. 7. in lia. de Hieros. ingressu Christi in Ægyptum huius mundi in deserto super nubem leuem B. Virginis interpreta. ne iudeus

Augustin.
Menolog.
Græcorum.
Irenæus.
Christus
puer sui
cognoscent
S. Simeon
Sicut Pa-
Isai. 6.
Matth. 2.
Isai. 6.
Hieros.
Proco-
Gag.
Palla-
Cassio-
N. cap.
Christi
huius ac-
ritia 2.
Istoria
mora in
liuaria

lucan. Aegypti commota sunt: tamen de peculiari Idolorum iudicio eo tempore quo Christus puer per Virginem in Ægyptum est delatus, complures exponunt: etenim Athanasius lib. de Incarn. Verbatè testatur Domino in Ægyptum descendente, non tantum commota esse simulacra Ægypti, sed etiam corruisse. & Origenes hom. 3. in diuersis. *Euge, inquit, in Ægypto, propterea ut destruantur manufacta eorum, & confringantur, & pereant idola ipsorum, propterea ut damones turbentur, & propinquant ibidem Angelis sanctis qui Deum consequuntur.* Eusebius libr. 3. de demonstr. euang. cap. 20. de fuga Domini in Ægyptum agens: *Damones, inquit, prauis incolentes Ægyptum per multa secula in simulacris latuantes, animasque Ægyptiorum omnium superstitionis errori addicentes, cum sensisset nouam quandam, diuinamque virtutem ad se accessisse, licet conuicti sunt, corque ipsorum, & vis intelligentis in eis infusus in ipsis conuicta sunt, cesarantque ac fugata sunt ab ea virtute, qua visum effugiens illos compellebat, & igne inflar inessabili quadam ratione adurebat.* hæc Eusebius Sozom. libr. 5. histor. cap. 2. refert a borem maximam, quæ Perles dicitur Hermopoli opopido Thebaidis, appropinquante Christo ad solium se inflexisse, & Christum adorasse, Dæmonem verò, qui ibi colebatur, perhoruisse, & abiectum esse: omnes quoque Ægyptiorum statuas adueniente Christo, iuxta itaie prophetiam, concussas; arboris verò illius folia in huius testimonium fideles à moribus liberare. Hieronymus, & Procopius Gazeus idem ferè in Isa. 19. Palladius in histor. Lausiaca cap. 52. vidisse se narrat Hermopoli templum in quo ingresso Vibem Salvatore ceciderunt omnia simulacra. Idem Cassiodorus libr. 6. in part. cap. 42. Nicephorus libr. 20. histor. cap. 31.

9. Nec solum ad Christi infantuli in Ægyptum aduentum idola, & simulacra conuerunt, verum etiam illius regionis deserta, ac solitudines (quarum usum, & habitationem propter æstum, aliarumque rerum ad mortalium vitam vitamque sustentandam necessarium, summam inopiam natura hominibus deegasse videbatur) ex Christi aduentu, atque presentia tantam sunt consecrate benedictionem, ut ex iis tot sanctissimorum, ac probatissimorum Anachoretarum, ac Monachorum prodierint examina, & multis de eis dici po-

tuerit illud Isa. 34. *Latabatur deserta, & inuisa, & exultabit solitudo, & florebit quasi lilium: quas Ægypti solitudines Augustinus propter multitudinem, & egregiam sanctitatem eas incolentium in lib. 8. conf. cap. 6. vocat: Monasteriorum greges mores suauolentia Dei, & verbera deserta Eremi.* Hoc autem S. Ioan. Chrysofomus homil. 2. in cap. 2. Matth. inter alia à Christo initio suæ incarnationis feliciter edita eleganter animaduertit: *Christus, inquit, ubi primus apparuit, in multis cuncta conuertit, nam & Magi superstitionem patriam relinquentes, ad verum Dominum veniunt adorandum, & Augustus ipse futuro in Bethleem partus per descriptione ierunt imperium, & Ægyptus suscipit, ac tuetur insidias fugientem tyranni. Namque tactu ipso Domini gustum quendam sanctificationis adipiscitur, ut cum illum audierit ab Apostolis predicari, huius quasi priuilegi honore decoretur quod Dominum prima suscepit: & certe solitudo hic Palestina uidebatur primarius, sed facta est postea ista feruentior: denique si quis nunc ad Ægyptum ueniat solituines, Paradiso proxius omnem istam uidebit Eremum dignorem, & innumerabiles Angelorum cetus in corporibus fulgere mortalibus, & populos maritimum, & choros virginum, & omnem quidem tyrannidem diaboli dissolutam, Christi Regnum coruscans, & mori: Et hæc omnia bona non in urbibus solum, sed etiam in desertis florent locis, est enim cernere tota illa regione diffusum exercitum Christi, & admirabilem illum regium gregem, virtutumque, celestium conuersationem in terris miscantem: atque hæc non in uisid solum uerum etiam in faminis splendore conspicimus. Sic ita: Non ita varijs astrorum choris caelum resurget, ut Ægyptus innumeris monachorum, ac virginum distinguitur, atque illustratur habitaculis: si quis ueterem illam Ægyptum nouit rebellem Deo, adorantem irrationalia animalia porcos etiam, cetisque pauitantem, hic optimum Christi potest esse uirtutum, per quem facta est tam admiranda mutatio hæcenus Chrysofomus.*

CHRISTI IN MUNDVM ADVENTV
obmutescant oracula.

DENI QUÆ appropinquante huius sacratissimi 10. mundi aduentu, famosissimi Delphici Apollinis oraculum, diuina uirtute obmutuit: non secus ac apparente aurora solis nunciis, Delphicis

R. 3 nocturnis

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN